

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

11332 *Llei 17/2013, de 29 d'octubre, per a la garantia del subministrament i l'increment de la competència en els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

Els sistemes energètics insulars i extrapeninsulars presenten una sèrie de singularitats respecte al sistema peninsular, derivats de la seva mida, característiques pròpies, economies d'escala reduïdes i en l'aprovisionament de combustibles.

En particular, els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars són objecte d'una regulació elèctrica singular amb el doble objectiu de garantir el subministrament d'energia elèctrica i la seva qualitat al menor cost possible tal com disposa l'article 12 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, i la seva normativa de desplegament. Tanmateix, la configuració actual d'aquests sistemes presenta una sèrie de carències que amenacen la seguretat de subministrament i dificulten la reducció dels costos de les activitats destinades al subministrament d'energia elèctrica.

Així, és necessari portar a terme una reforma en profunditat del marc regulador per a aquests sistemes amb l'objectiu de reduir la vulnerabilitat associada a aquests i garantir una eficiència tècnica i econòmica més gran del conjunt, que redundi simultàniament en una millora de la seguretat del subministrament.

Les mesures introduïdes en aquesta Llei complementen el que preveu la Llei 54/1997, de 27 de novembre, i tenen per objecte fixar les bases per al desenvolupament dels nous règims retributius que s'estableixin, amb la finalitat d'incrementar la competència en aquests sistemes i reduir els costos de generació, així com el reforç de les eines d'actuació per part de l'Administració davant de situacions de risc.

En primer lloc, s'habilita el Govern per crear nous mecanismes retributius per a la generació elèctrica que incloguin senyals econòmics de localització per a la resolució de restriccions tècniques zonals. A més, s'estableix un procediment administratiu basat en criteris tècnics proposats per l'operador del sistema i econòmics que reforcin els senyals d'eficiència, i en el qual es consulta les administracions autonòmiques afectades en virtut del principi de lleialtat institucional i col·laboració entre administracions que preveu l'article 4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Així mateix, amb la finalitat d'impulsar una competència i transparència més grans, es restringeix la participació als operadors que tinguin una posició dominant en l'activitat de generació, s'afavoreix l'entrada de nous titulars d'instal·lacions de generació i es preveu la creació de mecanismes de lliure concurrència destinats a disminuir els costos dels combustibles utilitzats per les centrals de generació.

L'especial vulnerabilitat dels sistemes insulars i extrapeninsulars derivada del seu aïllament, unida a la necessitat d'aconseguir una penetració més gran de les energies renovables, aconsellen la introducció de mesures que reforcin el paper de l'operació del

sistema i la realització d'estudis de noves infraestructures per incrementar la mida dels sistemes.

Les instal·lacions hidràuliques de bombament s'han revelat elements fonamentals per dotar els sistemes elèctrics de capacitat de resposta ràpida i segura i facilitar-ne la gestió adequada. Aquest requisit és especialment necessari en sistemes aïllats i de mida reduïda com són els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars.

Els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars són especialment vulnerables i la seguretat de subministrament depèn de la incorporació urgent d'instal·lacions de bombament, per afavorir d'aquesta manera la penetració de les energies renovables no gestionables, que d'una banda tenen un impacte mediambiental molt favorable i de l'altra provoquen una reducció de costos en aquests sistemes.

Per aquest motiu, i pel retard que determinades instal·lacions de bombament han anat acumulant, s'estableix que l'operador del sistema és el titular de les noves instal·lacions de bombament quan la seva finalitat sigui bé la garantia del subministrament, bé la seguretat del sistema, bé la integració d'energies renovables no gestionables. En altres supòsits, i amb la convocatòria prèvia pel Govern d'un procediment de concurrència competitiva, s'admet l'existència d'altres titulars prèvia presentació d'un calendari d'execució i un aval que asseguri l'execució de les instal·lacions.

D'altra banda, se cedeix la titularitat de les plantes de regasificació de l'arxipèlag canari al grup empresarial del qual forma part el gestor tècnic del sistema de gas natural.

En efecte, el sistema gasista espanyol està definit a la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, i ha estat concebut com un sistema únic amb diferents punts d'entrada del gas natural per donar servei als diferents punts de subministrament. Tanmateix, tant les plantes de regasificació com les connexions internacionals estan totes en territori peninsular i tècnicament no poden prestar servei als consumidors situats a l'arxipèlag canari, per la qual cosa el mercat esmentat constitueix un subsistema de gas natural dins del sistema nacional. No és aquest el cas de les Illes Balears, que estan connectades a la península mitjançant gasoducte i els permet fer ús de la resta de les instal·lacions del sistema.

D'aquesta manera, el subministrament de gas natural en els territoris insulars i extrapeninsulars ha de ser objecte d'una regulació singular que atengui les especificitats derivades de la seva situació territorial.

La gasificació de l'arxipèlag canari es preveu mitjançant la construcció de plantes de regasificació a les illes, les quals han de ser l'únic punt d'entrada per portar el gas als consumidors; per això, es considera que se'ls ha d'aplicar una regulació específica que permeti el desenvolupament d'un mercat competitiu del gas natural a l'arxipèlag. En aquest sentit, es considera un element essencial per a la creació d'un mercat competitiu la separació entre les activitats de gestió de les xarxes i infraestructures d'entrada del gas i l'activitat de subministrament. La cessió de la titularitat de les plantes de regasificació al grup empresarial del qual forma part el gestor tècnic del sistema de gas natural persegueix aquest objectiu ja que, com que està certificat com a gestor de xarxa de transport, compleix les obligacions de separació patrimonial incloses a l'article 63 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, i, per tant, està garantida la seva independència respecte a l'activitat de comercialització.

Adicionalment, s'ha de procedir a un estudi en profunditat per analitzar la viabilitat tècnica i econòmica del desenvolupament de noves interconnexions entre aquests sistemes i entre aquests amb la península, i per optimitzar l'ús de les existents.

Aquestes mesures han de permetre, a més, incrementar la penetració de les instal·lacions de producció a partir de fonts d'energia renovable, aprofitant les condicions favorables dels recursos existents, la qual cosa ha de redundar en una reducció dels costos de generació elèctrica i de la dependència exterior de combustibles fòssils i una millora mediambiental, juntament amb les externalitats positives que comporta l'increment de l'activitat econòmica en aquestes zones, algunes d'aquestes especialment afectades per la desocupació.

Finalment, es reforça el paper de l'Administració General de l'Estat, en qualitat de titular últim de la garantia i seguretat de subministrament energètic, millorant les eines d'actuació per part d'aquesta en l'atorgament del règim econòmic regulat de les centrals i, en col·laboració amb les administracions autonòmiques, en cas de situacions de risc per a la seguretat de subministrament.

Aquestes mesures s'adopten atesa la necessitat de reduir el risc sistèmic de garantia de subministrament elèctric en aquests territoris i d'aprofundir en l'objectiu d'eliminació dels desajustos entre els ingressos i costos del sistema elèctric en línia amb les mesures adoptades durant l'any passat, atesa l'actual conjuntura econòmica general i la situació particular del sector elèctric.

Aquesta reducció dels costos implica a més una reducció de les partides amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat destinades al finançament de l'extracost de generació en el règim insular i extrapeninsular en virtut del que disposa la disposició addicional quarta del Reial decret llei 9/2013, de 12 de juliol, pel qual s'adopten mesures urgents per garantir l'estabilitat financera del sistema elèctric.

II

Els recursos d'hidrocarburs no convencionals estan sent objecte d'un intens debat social durant els últims mesos. Aquest debat s'està produint en diferents països, i Espanya no n'és una excepció.

Aquests recursos desperten un notable interès per la seva contribució a l'autoproveïment energètic dels països que els exploten i pel desenvolupament econòmic que impliquen. Tanmateix, la seva explotació preocupa la societat pel seu possible impacte ambiental.

Amb l'objectiu de clarificar aspectes jurídics relacionats amb tècniques d'exploració i producció d'hidrocarburs i de garantir la unitat de criteri en tot el territori espanyol, s'introdueix una disposició relacionada amb el règim jurídic, en particular, es fa explícita la inclusió en l'àmbit objectiu de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, de determinades tècniques habituals en la indústria extractiva i se'n reconeix el caràcter bàsic, en concret, les tècniques de fractura hidràulica.

Així mateix, amb l'objecte d'avaluar els impactes sobre el medi ambient dels projectes que requereixen la utilització de tècniques de fractura hidràulica, s'inclou l'obligació de sotmetre'ls al procediment que preveu la secció 1a del capítol II del text refós de la Llei d'avaluació d'impacte ambiental de projectes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2008, d'11 de gener. Per tant, per a l'autorització d'aquest tipus de projectes s'exigeix una declaració d'impacte ambiental favorable prèvia.

Article 1. Règim econòmic de les noves instal·lacions de producció d'energia elèctrica en els territoris insulars i extrapeninsulars.

1. El règim retributiu addicional destinat a l'activitat de producció en els territoris insulars i extrapeninsulars que preveu l'article 12.2 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, per a noves instal·lacions està vinculat a la no-superació dels valors de potència necessària per assegurar la cobertura de demanda. No obstant això, les instal·lacions esmentades poden percebre aquesta retribució, encara que se superin els valors referits, per raons de seguretat de subministrament o eficiència tècnica i econòmica del sistema, en els termes que reglamentàriament s'estableixin.

2. S'habilita el Govern per establir mecanismes retributius per a noves instal·lacions de producció en els sistemes insulars i extrapeninsulars, amb la finalitat de disminuir el cost de generació. Aquests mecanismes poden incloure senyals econòmics de localització per a la resolució de restriccions tècniques zonals.

3. No es pot atorgar el règim retributiu addicional destinat a l'activitat de producció en els territoris insulars i extrapeninsulars que preveu l'article 12.2, ni el règim econòmic primat que preveuen els apartats 4 i 5 de l'article 30 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, a noves instal·lacions en els sistemes insulars i extrapeninsulars que

siguin titularitat d'una empresa o grup empresarial, definit segons el que estableix article 42 del Codi de comerç, que posseeixi un percentatge de potència de generació d'energia elèctrica superior al 40 per cent en aquest sistema.

Les instal·lacions que disposin de la resolució de compatibilitat que regula l'article 2 o a les quals els hagi estat atorgat algun dels règims econòmics que preveu l'article 30 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, i siguin transferides a una empresa o grup empresarial dels que defineix el paràgraf anterior, no tenen dret a la retribució addicional ni al règim econòmic primat esmentats i han de percebre, exclusivament, el preu del mercat.

Queden exceptuades de la limitació que regula aquest apartat les inversions de renovació i millora de l'eficiència que no suposin augment de capacitat que es facin en una central en explotació, en els termes que s'estableixin reglamentàriament, prèvia aplicació del procediment que preveu l'article 2 d'aquesta Llei.

Així mateix, en el supòsit d'establiment de qualsevol mecanisme d'assignació de nova capacitat de producció, quan no se superin els valors de potència necessària per assegurar la cobertura de la demanda, i quan no hi hagi una altra empresa interessada a promoure instal·lacions, amb caràcter extraordinari i mitjançant resolució del director general de Política Energètica i Mines en els termes que estableix l'article 2 d'aquesta Llei, es pot concedir el règim retributiu addicional o el règim econòmic primat a noves instal·lacions o ampliació de les existents que siguin titularitat d'una empresa o grup empresarial que tingui un percentatge de potència de generació d'energia elèctrica superior al 40 per cent en aquest sistema.

Article 2. Resolució de compatibilitat de les instal·lacions de producció d'energia elèctrica i renovacions de les existents en els territoris insulars i extrapeninsulars.

1. Per tenir dret al règim retributiu addicional destinat a l'activitat de producció en els territoris insulars i extrapeninsulars, que preveu l'article 12.2, o al règim econòmic primat que preveuen els apartats 4 i 5 de l'article 30 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, les noves instal·lacions de producció d'energia elèctrica o renovacions de les existents en els territoris esmentats requereixen, amb caràcter previ a l'autorització administrativa, la resolució favorable de la Direcció General de Política Energètica i Mines.

Aquesta resolució ha de determinar que la instal·lació és compatible amb els criteris tècnics sobre la base de la informació aportada per l'operador del sistema i amb criteris econòmics per a la reducció efectiva dels costos de les activitats de generació, distribució i transport d'energia elèctrica. A aquests efectes, s'ha de demanar un informe de l'operador del sistema i de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència en què s'han de valorar els avantatges tant tècnics com econòmics que la implantació de la nova instal·lació de generació en aquesta ubicació aporta al sistema. De la mateixa manera, s'ha de sol·licitar un informe a la comunitat autònoma o ciutat autònoma interessada en cada cas perquè, en allò que pugui afectar l'exercici concret de les seves competències, pugui fer observacions, que s'han de fer constar en la referida resolució de la Direcció General de Política Energètica i Mines.

No es pot atorgar la resolució que estableix aquest apartat mentre no hi hagi un marc econòmic vigent per a les noves instal·lacions o per a les renovacions de les existents.

2. Les instal·lacions que obtinguin una autorització administrativa sense la resolució favorable que preveu l'apartat anterior no tenen dret a retribució addicional ni a règim econòmic primat i han de percebre, exclusivament, el preu del mercat.

3. No obstant això, reglamentàriament es poden establir els termes d'acord amb els quals ha de tenir lloc l'atorgament, mitjançant un procediment de concurrència, d'un règim econòmic a les instal·lacions de producció a partir de fonts d'energia renovable, cogeneració i residus. En aquest cas, quan el procediment afecti una sola comunitat autònoma o ciutat autònoma, se li ha de sol·licitar, una vegada aprovada, l'emissió d'un informe sobre la convocatòria, perquè, en allò que pugui afectar l'exercici concret de les seves competències, pugui fer observacions, que s'han de fer constar en la resolució del procediment.

Per a les instal·lacions adjudicatàries d'aquests procediments no és necessària la resolució de compatibilitat que regula aquest article. Les instal·lacions que no compleixin el que preveu aquest apartat no tenen dret a règim econòmic primat, i han de percebre, exclusivament, el preu del mercat.

4. Amb caràcter anual l'operador del sistema ha de remetre al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme un informe en què es posin de manifest els riscos sobre la seguretat i continuïtat de subministrament existents en aquests sistemes, addicionals als inherents a la seva pròpia condició de sistemes aïllats i petits, tant per la falta de potència instal·lada com per la situació de les xarxes de transport o distribució existents. Així mateix, en aquest informe l'operador del sistema ha de valorar tècnicament i econòmicament les necessitats de noves instal·lacions de generació per nusos, i les seves tecnologies, o altres alternatives per resoldre aquests riscos. De la mateixa manera, s'ha de sol·licitar a la Comissió Nacional d'Energia la valoració de les propostes plantejades.

Article 3. Determinació dels conceptes retributius associats als combustibles en els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars.

En els territoris insulars i extrapeninsulars, la determinació del concepte retributiu associat al cost específic de combustible a què fa referència l'article 12.2 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, i si s'escau, dels altres vinculats a aquests, s'ha d'establir mitjançant un mecanisme que s'ajusti als principis de concurrència, transparència, objectivitat i no-discriminació.

En el termini d'un mes a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les empreses titulars de les instal·lacions de producció d'energia elèctrica en aquests territoris han de remetre al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme una còpia de la totalitat dels contractes d'aprovisionament de combustible corresponents als subministraments dels anys 2009, 2010, 2011 i 2012, incloent-hi els que estiguin signats amb altres empreses del mateix grup empresarial. Així mateix han de remetre les factures corresponents a aquests subministraments que siguin necessàries per determinar els costos de combustible.

Article 4. Retribució de l'activitat de producció d'energia elèctrica en els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars en cas d'incidències de funcionament.

En els casos en què es produeixi una reducció substancial de la disponibilitat de les instal·lacions, de la seguretat del subministrament o dels índexs de qualitat del subministrament imputables a instal·lacions de producció, en comparació amb dades històriques, la Direcció General de Política Energètica i Mines, previ tràmit d'audiència i de manera motivada, pot minorar proporcionalment el concepte retributiu addicional destinat a l'activitat de producció en els territoris insulars i extrapeninsulars al qual es refereix a l'article 12.2 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, en els termes que s'estableixin reglamentàriament, i sense perjudici de la imposició de les sancions i exigència de responsabilitats que siguin procedents.

Article 5. Titularitat de les instal·lacions de bombament en els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars.

1. En els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars les instal·lacions de bombament tenen com a finalitats principals la garantia del subministrament, la seguretat del sistema i la integració d'energies renovables no gestionables. En aquests casos, la titularitat de les instal·lacions de bombament ha de correspondre a l'operador del sistema.

2. En altres supòsits diferents als que preveu l'apartat anterior, la titularitat de les instal·lacions de bombament correspon a qui resulti adjudicatari d'un procediment de concurrència competitiva convocat en els termes que reglamentàriament es determinin per reial decret del Consell de Ministres. Amb aquesta finalitat, s'ha de sol·licitar un informe a la comunitat autònoma o ciutat autònoma interessada en cada cas perquè, en

allò que pugui afectar l'exercici concret de les seves competències, pugui fer observacions que s'han de fer constar en la resolució del procediment.

Les instal·lacions de bombament tenen les mateixes limitacions de titularitat que estableix l'article 1.3 d'aquesta Llei per a les instal·lacions de generació en els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars.

Les instal·lacions adjudicatàries d'aquests procediments de concurrència competitiva no requereixen la resolució de compatibilitat que preveu l'article 2.

3. Amb la finalitat de garantir la realització de les inversions, el sol·licitant ha de presentar, juntament amb la seva oferta per participar en el procediment de concurrència competitiva a què fa referència l'apartat anterior, una proposta de calendari per a la construcció de la instal·lació, així com el resguard de la Caixa General de Dipòsits d'haver presentat un aval en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

El calendari d'execució s'ha d'aprovar conjuntament amb la resolució del procediment, amb l'informe previ de les administracions i organismes afectats i prèvia audiència a l'interessat, i els efectes d'aquesta resolució queden condicionats al compliment del calendari.

4. L'incompliment de qualsevol de les fites del calendari determina, previ tràmit d'audiència i mitjançant resolució motivada, l'execució de l'aval i la declaració de la impossibilitat de percepció del règim econòmic que preveu l'article 12.2 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, per l'empresa titular o per qualsevol societat del grup definit segons el que estableix article 42 del Codi de comerç.

No obstant això, l'òrgan competent per resoldre el procediment, prèvia sol·licitud justificada de l'interessat i mitjançant resolució motivada, pot modificar en tot o en part les fites del calendari quan el seu compliment es vegi obstaculitzat a conseqüència de la inobservança per les administracions públiques o, si s'escau, l'operador del sistema dels terminis a què normativament estan subjectes en la tramitació i resolució dels diferents procediments.

Article 6. Titularitat d'instal·lacions de regasificació en els sistemes gasistes insulars i extrapeninsulars.

1. Les instal·lacions de gas natural en l'àmbit territorial de l'arxipèlag canari tenen la consideració de subsistema de transport de gas natural.

2. En aquests subsistemes, les instal·lacions de regasificació tenen com a finalitat garantir l'accés al gas natural, en condicions transparents, objectives i no discriminatòries, a tots els comercialitzadors i consumidors directes. Amb aquesta finalitat, la titularitat d'aquestes instal·lacions correspon, exclusivament, al grup empresarial del qual forma part el gestor tècnic del sistema.

3. A aquests efectes les empreses que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei siguin titulars d'aquestes instal·lacions les han de transmetre al grup empresarial del qual forma part el gestor tècnic del sistema, en el termini màxim de sis mesos des de la seva entrada en vigor.

El preu de compravenda de cada instal·lació s'ha d'acordar entre les parts i s'ha de basar en preus de mercat. En el cas de les instal·lacions que a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei no disposin d'acta de posada en servei, el preu de transferència s'ha de basar en els costos en què efectivament hagi incorregut el transmissor fins a l'1 de març de 2013.

Si arribat el final del termini atorgat no s'ha assolit un acord, el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme s'ha d'adreçar a la Comissió Nacional d'Energia perquè nomeni un àrbitre independent, que, en el termini de tres mesos des del seu nomenament, ha de dictar un laude vinculant per a ambdues parts en què ha de determinar el preu de la transmissió i establir un termini no superior a dos mesos perquè aquesta es porti a efecte. Aquest arbitratge queda sotmès a les regles procedimentals que conté la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'arbitratge, i els seus costos els han de sufragar per meitat totes dues parts.

Mentre no es materialitzi la transmissió de les instal·lacions referides, les empreses titulars d'aquestes instal·lacions poden seguir exercint l'activitat esmentada, i a aquests efectes els és aplicable el que disposa la Llei 34/1998, de 7 d'octubre.

Una vegada feta la transmissió, el grup empresarial del qual forma part el gestor tècnic del sistema queda subrogat en totes les autoritzacions i concessions administratives en els mateixos termes que el titular anterior, així com en els seus drets i obligacions.

Disposició addicional primera. Ordres d'engegada a les instal·lacions de producció en els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars.

1. L'operador del sistema ha de donar instruccions d'engegada-aturada a les instal·lacions de producció en els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars que presentin un índex de funcionament reduït per comprovar-ne el funcionament correcte.

2. Per resolució de la Direcció General de Política Energètica i Mines s'han de definir els criteris pels quals es considera que una instal·lació té un índex de funcionament reduït, així com, si s'escau, les instal·lacions a les quals l'operador del sistema ha de remetre aquestes instruccions i el termini en què aquestes s'han de donar.

3. En tot cas, sense perjudici del que disposen els apartats 1 i 2, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei l'operador del sistema ha d'haver donat instrucció d'engegada-aturada a tots els grups dels sistemes insulars i extrapeninsulars que, tot i estar disponibles, no hagin entrat en el despatx de generació durant l'any 2012.

4. Davant d'una instrucció d'engegada de l'operador del sistema la instal·lació ha de complir aquesta instrucció amb una desviació màxima del 10 per cent respecte del temps d'engegada que tingués aprovat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, segons el que estableix l'article 4.3 de l'Ordre ITC/913/2006, de 30 de març, per la qual s'aproven el mètode de càlcul del cost de cadascun dels combustibles utilitzats i el procediment de despatx i liquidació de l'energia en els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars. La instal·lació, així mateix, ha de mantenir durant 24 hores addicionals una potència equivalent d'almenys el 60 per cent de la seva potència neta, i durant almenys 1 hora, a instrucció de l'operador del sistema, el 100 per cent de la seva potència neta. Després de la prova, l'operador del sistema ha de remetre un informe de compliment a la Direcció General de Política Energètica i Mines i als òrgans competents de les comunitats autònomes i ciutats autònomes afectades.

5. L'incompliment de la instrucció d'engegada en els termes que descriu l'apartat anterior comporta la supressió de la retribució per garantia de potència.

Aquesta circumstància l'ha de declarar la Direcció General de Política Energètica i Mines prèvia tramitació d'un procediment que ha de garantir, en tot cas, l'audiència a l'interessat. El termini màxim per resoldre aquest procediment i notificar-ne la resolució és d'un any.

En cas que el productor esmeni les causes que van motivar el seu incompliment, la instal·lació esmentada pot percebre, si s'escau, retribució per garantia de potència transcorregut un termini mínim d'un any de supressió, prèvia comprovació del compliment de les consignes per part de l'operador del sistema.

En cas que no se solucionin les causes que van motivar l'incompliment durant el període de supressió, el productor ha de sol·licitar la baixa en el Registre administratiu d'instal·lacions de producció.

La comissió d'un segon incompliment suposa la supressió definitiva de la retribució per garantia de potència.

Disposició addicional segona. Excepcions a la limitació en la titularitat de les instal·lacions de producció d'energia elèctrica en els territoris insulars i extrapeninsulars.

Les empreses titulars de les instal·lacions que a 1 de març de 2013 compleixin algun dels requisits enumerats a continuació queden exceptuades de la limitació que preveu l'apartat 3 de l'article 1, per a les instal·lacions esmentades:

- a) Haver resultat adjudicatàries en concursos de capacitat per a la implantació d'instal·lacions de producció a partir de fonts d'energies renovables.
- b) Disposar d'autorització administrativa de la instal·lació.
- c) Haver estat inscrites en el registre de preassignació de retribució d'instal·lacions de règim especial.

Disposició transitòria primera. *Resolució de compatibilitat de les instal·lacions de producció d'energia elèctrica en els territoris insulars i extrapeninsulars que tinguin inscripció en el Registre de preassignació de retribució o autorització administrativa.*

1. Queden exceptuades de l'aplicació del que disposa l'article 2 d'aquesta Llei les instal·lacions de producció d'energia elèctrica en els territoris insulars i extrapeninsulars que a 1 de març de 2013 tinguin inscripció en el Registre de preassignació de retribució per a instal·lacions de règim especial, les que a aquesta data constin inscrites en el Registre administratiu d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica dependent del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme i les instal·lacions de producció d'energia elèctrica que hagin resultat adjudicatàries en concursos de capacitat per a la implantació d'instal·lacions de producció a partir de fonts d'energies renovables amb anterioritat a l'1 de març de 2013.

2. Les instal·lacions de producció d'energia elèctrica en règim ordinari en els territoris insulars i extrapeninsulars que a 1 de març de 2013 tinguin autorització administrativa, però no estiguin inscrites en el Registre administratiu d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica dependent del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, requereixen la resolució favorable que assenyalava l'article 2. En cas contrari, no tenen dret a rebre la retribució addicional destinada a l'activitat de producció en els territoris insulars i extrapeninsulars que preveu l'article 12.2 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, ni al règim econòmic primat que preveu l'article 30.5 de la Llei esmentada, i han de percebre, exclusivament, el preu de mercat.

A aquests efectes, han de presentar la sol·licitud de la resolució de compatibilitat a la Direcció General de Política Energètica i Mines en el termini màxim d'un mes a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, i adjuntar-hi l'autorització administrativa i l'avantprojecte presentat en aquesta tramitació.

3. No obstant això, aquelles instal·lacions de les previstes a l'apartat 2 a les quals els sigui resolta desfavorablement la sol·licitud de compatibilitat, i que, a 1 de març de 2013 hagin incorregut en un desemborsament econòmic superior al 25 per cent de la inversió total de la instal·lació i disposin de les autoritzacions preceptives, poden sol·licitar a la Direcció General de Política Energètica i Mines, en el termini màxim d'un mes a comptar de la notificació de l'esmentada resolució desfavorable, la indemnització de la inversió executada. A la seva sol·licitud han d'adjuntar una còpia de les autoritzacions preceptives, còpia del projecte presentat en aquesta tramitació i documentació acreditativa del desemborsament econòmic referit.

La indemnització de la instal·lació es basa en els costos en què efectivament hagi incorregut el titular a 1 de març de 2013 i únicament es pot donar per la part proporcional de la potència que no superi l'índex de cobertura en el moment de l'obtenció de l'autorització administrativa.

4. D'igual manera, no obstant el que disposa l'apartat 2, els titulars d'instal·lacions de règim ordinari que a 1 de març de 2013 disposin d'autorització d'explotació poden sol·licitar l'excepció de l'aplicació del que disposa l'article 2.

La sol·licitud s'ha d'adreçar a la Direcció General de Política Energètica i Mines en el termini de 20 dies a comptar de l'esmentada entrada en vigor i aportar amb la seva sol·licitud la documentació acreditativa que així ho adveri.

5. Les instal·lacions de producció d'energia elèctrica en règim ordinari en els territoris insulars i extrapeninsulars que hagin obtingut autorització administrativa en el període comprès entre l'1 de març de 2013 i fins a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, i que no estiguin inscrites en el Registre administratiu d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica dependent del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, requereixen la resolució

favorable que assenyala l'article 2. En cas contrari, no tenen dret a rebre la retribució addicional destinada a l'activitat de producció en els territoris insulars i extrapeninsulars que preveu l'article 12.2 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, ni al règim econòmic primat que preveu l'article 30.5 de la Llei esmentada, i han de percebre, exclusivament, el preu de mercat.

A aquests efectes han de presentar la sol·licitud de la resolució de compatibilitat a la Direcció General de Política Energètica i Mines en el termini màxim d'un mes a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, i adjuntar-hi l'autorització administrativa i l'avantprojecte presentat en aquesta tramitació. En els casos en què els sigui resolta desfavorablement la sol·licitud de compatibilitat no els correspon cap indemnització.

Disposició transitòria segona. *Règim transitori per a determinades instal·lacions de bombament.*

1. Les empreses que amb anterioritat a l'1 de març de 2013 tenien atorgada la concessió d'aprofitament hidràulic o disposaven d'autorització administrativa per a l'execució d'instal·lacions que incloguin una central de bombament i que a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei no disposin encara d'autorització de posada en servei, han de presentar, en el termini màxim d'un mes a comptar de l'entrada en vigor de la present Llei, la proposta de calendari per a la construcció de la instal·lació i el resguard de la Caixa General de Dipòsits a què fa referència l'article 5.3 d'aquesta Llei per una quantitat igual al 10 per cent de la inversió.

La proposta de calendari s'ha d'aprovar per resolució del director general de Política Energètica i Mines, amb l'informe previ de les administracions i organismes afectats i prèvia audiència a l'interessat, en el termini màxim de dos mesos a comptar de la recepció de la proposta.

2. L'incompliment de qualsevol de les obligacions o requisits exigits en l'apartat anterior, de qualsevol de les fites del calendari o la falta d'aprovació d'aquest per causa imputable a l'interessat, determina, prèvia audiència de l'interessat i mitjançant resolució motivada del director general de Política Energètica i Mines, l'execució de l'aval i la declaració de la impossibilitat de percepció del règim econòmic que preveu l'article 12.2 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, per l'empresa titular que hagi incomplert el calendari o per qualsevol societat del grup definit segons el que estableix article 42 del Codi de comerç.

No obstant això, el director general de Política Energètica i Mines, prèvia sol·licitud justificada de l'interessat i mitjançant resolució motivada, pot modificar en tot o en part les fites del calendari quan el seu compliment es vegi obstaculitzat a conseqüència de la inobservança per les administracions públiques o l'operador del sistema dels terminis a què normativament estan subjectes en la tramitació i resolució dels diferents procediments.

3. En aquests casos i sempre que es consideri que aquestes instal·lacions de bombament tenen com a finalitats principals la garantia del subministrament, la seguretat del sistema i la integració d'energies renovables no gestionables, el ministre d'Indústria, Energia i Turisme ha de dictar una ordre per la qual s'imposi a l'empresa titular d'aquestes instal·lacions l'obligació de transmetre-les a l'operador del sistema, en el termini màxim de sis mesos des de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

4. El preu de compravenda de la instal·lació s'ha d'acordar entre les parts i s'ha de basar en els costos en què efectivament hagi incorregut el transmissor fins a la data de la referida resolució del director general de Política Energètica i Mines que determini l'execució de l'aval i la impossibilitat de percepció del règim econòmic.

Si arribat el final del termini atorgat no s'ha assolit un acord, el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme s'ha d'adreçar a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència perquè nomeni un àrbitre independent, que, en el termini de tres mesos des del seu nomenament, ha de dictar un laude vinculant per a ambdues parts en què ha de determinar el preu de la transmissió i establir un termini no superior a dos mesos perquè aquesta es porti a efecte. Aquest arbitratge queda sotmès a les regles procedimentals

que conté la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'arbitratge, i els seus costos els han de sufragar per meitat totes dues parts.

5. Una vegada realitzada la transmissió l'operador del sistema queda subrogat en totes les autoritzacions i concessions administratives en els mateixos termes que el titular anterior, així com en els seus drets i obligacions.

6. La transmissió, si s'escau, de qualsevol instal·lació que incorpori un bombament l'ha de fer exclusivament l'operador del sistema.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin a aquesta Llei.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.*

Es modifica la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, en els termes següents:

U. S'afegeix un paràgraf d) a l'article 10.2 amb la redacció següent:

«d) Situacions en què es produeixin reduccions substancials de la disponibilitat de les instal·lacions de producció, transport o distribució o dels índexs de qualitat del subministrament imputables a qualsevol d'aquestes.»

Dos. L'article 10.3 queda modificat en els termes següents:

«3. Les mesures que adopti el Govern per fer front a les situacions que descriu l'apartat anterior es poden referir, entre d'altres, als aspectes següents:

a) Limitacions o modificacions temporals del mercat d'electricitat a què es refereix el capítol I del títol IV d'aquesta Llei o del despatx de generació existent en els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars.

b) Operació directa de les instal·lacions de generació, transport i distribució.

c) Establiment d'obligacions especials en matèria d'existències de seguretat de fonts primàries per a la producció d'energia elèctrica.

d) Supressió o modificació temporal dels drets que per als productors en règim especial s'estableixen en el capítol II del títol IV.

e) Modificació de les condicions generals de regularitat en el subministrament amb caràcter general o referit a determinades categories de consumidors.

f) Supressió o modificació temporal dels drets i garanties d'accés a les xarxes per tercers.

g) Limitació o assignació de proveïments d'energies primàries als productors d'electricitat.

h) Qualsevol altres mesures que puguin recomanar els organismes internacionals dels quals Espanya sigui part o que es determinin en aplicació dels convenis en què es participi.»

Tres. S'afegeix un apartat 4 a l'article 66, amb la redacció següent:

«4. L'Administració General de l'Estat és competent per imposar sancions quan es produeixin infraccions molt greus que comprometin la seguretat de subministrament.»

Quatre. Es modifica l'apartat 2 de la disposició addicional primera, que queda redactat de la manera següent:

«2. En els supòsits anteriors, si les empreses que duen a terme activitats i funcions elèctriques ho fan exclusivament mitjançant instal·lacions l'autorització de

les quals sigui competència d'una comunitat autònoma, aquesta n'ha d'acordar la intervenció, llevat que estigui en risc la seguretat de subministrament, cas en què l'ha d'acordar el Govern, el qual ho ha de comunicar a la comunitat autònoma.»

Cinc. Es modifica l'apartat 2 de la disposició addicional quinzena, que queda redactat de la manera següent:

«2. Sense perjudici del que disposa, amb caràcter general, l'article 10 d'aquesta Llei, en cas que en els territoris insulars o extrapeninsulars es produeixin situacions de risc cert per a la prestació del subministrament d'energia elèctrica o situacions de les quals es pugui derivar amenaça per a la integritat física o la seguretat de les persones, d'aparells o instal·lacions o per a la integritat de la xarxa de transport o distribució d'energia elèctrica, les mesures que s'hi preveuen també poden ser adoptades per les comunitats o ciutats autònomes afectades, sempre que es restringeixin al seu respectiu àmbit territorial. En aquest supòsit, aquestes mesures no tenen repercussions econòmiques en el sistema elèctric, llevat que hi hagi un acord previ del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme que ho autoritzi.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.*

S'afegeix un apartat 5 a l'article 9 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, amb la redacció següent:

«5. En el desenvolupament dels treballs a executar en el marc dels títols que assenyalava aquest article s'hi poden aplicar mètodes geofísics i geoquímics de prospecció, perforació de sondejos verticals o desviats amb eventual aplicació de tècniques habituals en la indústria, entre aquestes, la fractura hidràulica, l'estimulació de pou així com tècniques de recuperació secundària i els altres mètodes aeris, marins o terrestres que siguin necessaris per al seu objecte.»

Disposició final tercera. *Modificació del Reial decret legislatiu 1/2008, d'11 de gener, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'avaluació d'impacte ambiental de projectes.*

S'afegeix un nou paràgraf e) a l'annex I, grup 2, del text refós de la Llei d'avaluació d'impacte ambiental de projectes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2008, d'11 de gener, amb la redacció següent:

«e) Els projectes consistents en la realització de perforacions per a l'exploració, investigació o explotació d'hidrocarburs que requereixin la utilització de tècniques de fractura hidràulica.»

Disposició final quarta. *Títol competencial.*

El que disposa aquesta Llei té caràcter bàsic atès que es dicta a l'empara de les competències que corresponen a l'Estat a l'article 149.1.13a i 25a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva per determinar les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i les bases del règim miner i energètic, respectivament.

Disposició final cinquena. *Habilitació normativa i desplegament reglamentari.*

Es faculta el Govern i el titular del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, per dictar, en l'àmbit de les seves competències respectives, totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució del que estableix aquesta Llei.

Disposició final sisena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 29 d'octubre de 2013.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY